

Verslag lezing over “TussenLevens”

Door: Henk van den Beukel

Op uitnodiging van de **Vereniging voor Transpersoonlijke Psychiatrie (VvTP)** woonde ik onlangs hun Dialoogmiddag over *‘Life between lives: De therapeutische waarde van werken in het tussenbestaan’* bij, omdat dat onderwerp mij zeer interesseert.

Al schrijvende realiseerde ik mij, dat het niet zozeer een inhoudelijk verslag van deze lezing werd, alswel een mix van mijn beleving van het onderwerp en mijn bezig zijn daarmee de afgelopen tijd naast de feitelijke inhoud van die lezing.

Naar aanleiding van het maken van dit verslag heb ik Newton’s boek *“Reis der Zielen”* nog weer opnieuw een keer gelezen. Daarbij werd ik getroffen door:

- het feit dat Nabij-de-dood Ervaringen (BDE’s/NDE’s) eigenlijk een bijzondere vorm van deze “LBL’s” zijn
- het verband tussen ons huidige bewustzijn (bewuste zijn) en gedrag, al dan niet onderbewuste herinneringen en emotionele ervaringen uit ons leven (en/of vroegere levens)
- de boeiend weergegeven transcripties uit een selectie van 29 concrete casussen + een casus uit Aimée’s eigen praktijk
- alsnog ontdekte inhoud en diepgang van mijn kennelijk te oppervlakkige eerdere lezing

Vereniging voor Transpersoonlijke Psychiatrie (VvTP)

Eerst wat betreft de VvTP zelf: hun doelomschrijving (<https://www.transpsy.nl>) noemt ‘de studie van bewustzijn, zingeving en religie in de geestelijke gezondheidszorg, alsmede de betekenis hiervan t.b.v. diagnostiek en therapie’, wat nagestreefd wordt door het bevorderen van kennis, deskundigheid en ervaring op dit gebied, alsmede door het faciliteren van wetenschappelijk onderzoek. Leden zijn psychiaters, psychologen en psychotherapeuten in de geestelijke gezondheidszorg en bijzondere leden.

Aimée van den IJssel ¹⁾ heeft jaren ervaring met werken vanuit het metabewustzijn (vroeger LBL genoemd, nu zielsprogressie), reïncarnatie therapie, zielenreizen e.d.. De aanzet is ooit gegeven na een training in Nederland door Michael Newton over *“Life Between Lives”* ergens rond 2004. Maar intussen zijn er in Nederland en Vlaanderen allerlei varianten ontwikkeld en zijn er ook nieuwe mensen opgeleid.

Adhv praktijkvoorbeelden nam Aimée ons in haar lezing mee in haar praktijk ervaring met het werken in het tussenbestaan: de plek waar wij vertoeven tussen onze levens in, die stelselmatig ook wel ‘thuis’ wordt genoemd. Het ophalen van ervaringen aldaar en het krijgen van diepere inzichten hebben een helende kracht en zijn daarmee van therapeutische waarde. Dit werkveld omvat ook de BDE als een bijzondere ervaringsvorm.

De slides van de presentatie zelf staan op de website van de VvTP: <https://www.transpsy.nl/de-therapeutische-waarde-van-het-werken-in-het-tussenbestaan/>

De LBL regressie methode van Michael Newton

Belangrijke grondlegger en promotor van deze diepteregressie methode was Dr. Michael Newton (1931-2016). Als hypnotherapeut gebruikte hij de helende werking in trauma behandeling al door het onder hypnose terugvoeren van patiënten naar een vroegere trauma veroorzakende periode in hun leven om gedachten en emoties met elkaar in verband te brengen door samen de betekenis, de functie en gevolgen van hun herinneringen en ideeën aan het licht brengen. Hoewel hij er van overtuigd was, dat geen enkel mentaal probleem inbeelding is, was hij er aanvankelijk helemaal geen voorstander van om terug te gaan naar vorige levens, zelfs niet wanneer cliënten daarom vroegen.

¹⁾ Aimée van den IJssel is Regressie- en reïncarnatietherapeute en heeft zich gespecialiseerd in Zielsregressie (LBL). Zij heeft een eigen praktijk en is docent. Zij heeft vele jaren ervaring.

Op een gegeven moment kwam hij bij een behandeling voor het beheersen van chronische pijn echter terecht bij een vorig leven, waarin zijn cliënt in de eerste wereldoorlog in Frankrijk door een bajonet was gedood.

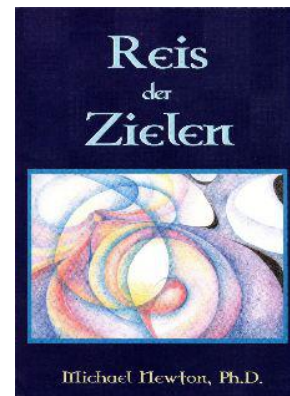
Maar het doorslaggevende inzicht in zijn denken kwam pas toen hij zich begon te realiseren, *“dat onze diepgewortelde herinneringen een scala aan ervaringen bevatten die te echt en te zeer onderling verbonden zijn met elkaar om ze te negeren.”* Zoals hij later zei *“begon hij te begrijpen hoe belangrijk, therapeutisch gezien, de link is tussen onze lichamen, de gebeurtenissen in ons vorige leven en wie we vandaag zijn.”* Hierna ontdekte hij, *dat het mogelijk was om de zielenwereld te kunnen “zien” door de geestesogen van de gehyponotiseerde, die hem dan kon vertellen over het leven tussen de levens op Aarde.*

In de casus die de deur opende naar de zielenwereld gebruikte hij toen onbedoeld een van de sleutelwoorden voor spirituele herinneringen door zijn cliënt te vragen of ze in haar gevoelens van eenzaamheid een specifieke groep had van vrienden die zij miste, waarna ze plotseling begon te huilen: *“Ik mis sommige vrienden uit mijn groep en dat is waarom ik zo eenzaam ben op Aarde. Hier, in mijn permanente thuis, en ik kijk ze nu allemaal aan!”*

Tot zijn grote verrassing ontdekte hij zo bij toeval dat in die toestand communicatie met die personen mogelijk was. Communicatie waarbij hij concrete antwoorden kreeg op vragen als: “Waar ben je nu, wat zie je om je heen”? “Wat heb je aan je voeten als je naar de grond kijkt”? “Hoe heet je”? “In welke plaats of welk land woon je”? “Hoe oud ben je”? “Welk jaar is het nu”?

Verder ontdekte hij dat hij daarbij dan gewoon aan zo’n persoon kon vragen wat die vervolgens beleefde en in welke stappen dat hele stervensproces verliep en waar hij of zij dan uiteindelijk terecht kwam, iets wat stelselmatig als “thuis” werd omschreven. Hij deed duizenden regressies met cliënten naar het bestaan tussen de levens”, het zgn “tussenbestaan” en noemde dat Spirituele regressies.

Op basis van die ervaringen kon hij toen verslag doen van wat er vanaf het sterven gebeurde in de periode tussen dat sterven en een volgend leven en bij analyse van zijn ervaringen ontdekte hij vervolgens vaste patronen en kenmerken in dat proces.

Achtergrond informatie

Die inzichten publiceerde hij toen in zijn boek *“De Zielenreis, het bestaan tussen de levens”*²⁾ *Case studies of life between lives* (2010) en voorts *“De Zielsbestemming, nieuwe case studies over het bestaan tussen de levens in”* (2011).

Daarnaast valt het boek *“Tussen twee Levens, therapeutische ervaringen met het bestaan tussen dood en wedergeboorte”* (1987) te noemen van de auteurs Joel Whitton (regressietherapeut) en Joe Fischer.

Heel bekend zijn ook de gepubliceerde ervaringen van Eben Alexander (1953), neurochirurg over zijn eigen ervaringen tijdens een BDE in zijn boeken *“Na dit leven”* (2012) en *“De Hemel in Kaart”* (2014).

Van dit ingekorte artikel staat overigens een uitgebreidere versie op onze website³⁾ met ook andere achtergrond informatie. Informatief zijn ook de video's van:

- de schrijver en filmer Richard Martini (oa *“It's a Wonderful Afterlife, Further Adventures in the FLIPSIDE”*, Volume I + II) en van zijn interview met Michael Newton⁴⁾
- en de video van Paul Aurand van zo'n LBL regressie⁵⁾

Verspreiding van de zielsregressie methode

Begin jaren '80 werd de opleiding regressie- en reïncarnatietherapie in Nederland geïntroduceerd. In 1983 richtte Hans ten Dam het Tasso instituut op, dat vele therapeuten in binnen- en buitenland

²⁾ Vanwege storende taalfouten in de eerste vertaling “Reis der Zielen” in kreupel Nederlands wordt de latere versie “De Zielenreis” aanbevolen. Mijn toegezonden negatieve review daarover werd door bol.com niet geplaatst.

³⁾ Die van Stichting Netwerk NDE, de opvolger van Merkawah: <https://netwerknde.nl/documentatie/>

⁴⁾ Interview Richard Martini met Michael Newton <https://youtu.be/PrRRmqyywcl>

⁵⁾ Video van een LBL regressie door Paul Aurand <http://paulaurand.com/>

opleidde. Vanaf 2004 zijn in Nederland door Michael Newton de eerste Regressie- en reïncarnatie therapeuten en hypnotherapeuten opgeleid.

In 2009 heeft Monique Houben de School voor Zielsregressie opgericht en doorontwikkeld. Inmiddels zijn er zo'n 70 regressie- en reïncarnatietherapeuten opgeleid tot LBL/Zielsregressietherapeut.

De therapeutische waarde bij het werken met vorige levens in het tussenbestaan is gelegen in de helende werking van het herbeleven van de stervenservaring tot aan de daarop volgende ervaringen in het Plateau van Overzicht met het oplossen van trauma en karmische doorwerkingen tot gevolg.

Methodiek – werken op metaniveau in het tussenbestaan (LbL)

Veelgenoemde aanleidingen voor werken in het tussenbestaan zijn vragen als:

- Wie ben ik?
- Waarom ben ik hier?
- Heb ik een missie in mijn leven?
- Wat gebeurt er met mij als ik sterf?
- Waar gaan we heen na onze dood?
- Is er een leven na dit leven?
- Is er een hemel?
- Waarom koos ik voor dit leven?
- Waarom heb ik deze ouders of andere gezinsleden?
- Wie zijn mijn zielenmaatjes?
- Waarom voel ik mij niet thuis hier op Aarde? Of
- Vragen rond onverklaarbare pijn, angsten of andere gemoedsstemmingen

Vaak wordt dan als eerste stap begonnen met een intake gesprek om eerst enige achtergrond informatie te verzamelen en ook om te zien of iemand goed toegankelijk is voor hypnose, aangezien er soms bepaalde blokkeringen kunnen zijn.

Het is niet onmogelijk, dat een sessie van een paar uur of een dagdeel voldoende is, maar het is zeker niet ongewoon, dat meer sessies nodig zijn.

1. De sessie begint met het onder hypnose brengen
2. Dan wordt tijdens de leeftijdsregressie geleidelijk terug gegaan naar neutrale of gelukkige ervaringen in de kindertijd (8 jaar, 3 of 2 jaar) in het huidige leven
3. Dan volgt regressie naar de prenatale fase in de baarmoeder
4. En vervolgens naar een verband houdende ervaring in een vorig leven (op levensthema's)
5. Na het gaan naar de stervenservaring in dat leven volgen de ervaringen erna met de overgang naar het tussenbestaan via
6. De poort met meestal ontmoeting met gids(en), overleden partner, familie of andere geliefde zielen en dan

Metabewustzijn en Plateau van Overzicht

7. Vervolgens het werken in het tussenbestaan met een aantal mogelijke interventies .... met diverse mogelijkheden (die in de 29 casussen uit het boek "Reis der Zielen" van Michael Newton ook allemaal aan de orde komen in de grotere versie van dit artikel):
  - De Healingruimte/ het Hospitaal (bijk na een heftig stervensproces)
  - De Zielengroep (weer 'thuiskomen' in je eigen zielengroep)
  - De Raad van Wijzen/Ouderen
  - De Bibliotheek (Akasha kronieken)
  - Studiegroepen of klaslokaalactiviteiten
  - Ruimte voor onderzoek naar vorige levens
  - De levens- en lichaamselectieruimte
  - Voorbereidingsklastot aan evt de voorbereidingen voor een nieuwe incarnatie en de wedergeboorte.
8. en evt de vraag of er nog meer plaatsen zijn te onderzoeken
9. Tenslotte het gezond terugkeren uit de hypnose
10. en het nagesprek

Om voor jezelf een voorstelling van het Metabewustzijn te maken omschrijft Newton onze geest als drie schillen van gekoppeld geestelijk bewustzijn. De buitenste laag omvat onze bewuste geest, ofwel het waakbewustzijn met ons kritische, analytische denkvermogen met onze bewuste herinneringen. De tweede laag is ons onderbewuste, waar we in eerste instantie terecht komen bij hypnose en toegang hebben tot alle herinneringen van wat ons ooit is overkomen in dit of een vorig leven. De derde en binnenste laag noemen we het metabewustzijn. Dat niveau is de diepste staat van ons Zelf, waarin wij een uitdrukking zijn van onze Oerbron. In het metabewustzijn huist onze werkelijke identiteit, aangevuld met alle onderbewuste kennis en herinneringen van alle alter ego's die wij opbouwden in onze vorige levens. Het zou weleens zo kunnen zijn dat het metabewustzijn niet een laag is maar de ziel zelf. Het vormt onze omvattendste bron van wijsheid en inzicht.

Het werken op macroniveau op het Plateau van Overzicht brengt de ziel tot overzicht en inzicht:

- Over het voorgaande leven (de levens schouw met evalueren, levenslessen en verwerken van karma)
- Over andere vorige levens (inzien van de rode draad door onze levens heen)
- Levensvoorbereiding voor een nieuwe incarnatie (o.a. levensplanning, lichaams- en ouderkeuze)
- Het huidig leven (na door- en uitwerking van verbanden met vorige levens)

Opzet van het boek “Reis der Zielen” van Michael Newton

Hierna geef ik een indruk van de opzet van het uiterst boeiende boek van Michael Newton na zijn analyse van duizenden casussen uit zijn praktijk aan de hand van concrete selecties uit de transcripties vanuit 29 casussen. Dat heb ik opgedeeld in enerzijds de opeenvolgende stappen met een weergave van wat er gebeurt gedurende de zielenreis vanaf het stervensproces tot aan een nieuwe incarnatie. Dwz naast die globaal 5 fasen van het sterven, de poort en thuiskomst in de zielenwereld en de reïncarnatie ook hoofdstukken over ontheemde zielen, onze gidsen en drie hoofdstukken over de evoluerende ziel.

De stappen	Zielen en Gidsen
1. Dood en vertrek (Hfdst 1)	
2. Poort tot de zielenwereld (Hfdst 2)	
3. Thuiskomst (Hfdst 3)	
	Hfdst 4 Ontheemde zielen
a. Oriëntatie (Hfdst 5)	
b. Transitie (Hfdst 6)	
c. Plaatsing (Hfdst 7)	
	Hfdst 8 Onze gidsen
	Hfdst 9 De beginnende ziel
	Hfdst 10 De gemiddelde ziel
	Hfdst 11 De gevorderde ziel
4. Reïncarnatie	
a. Keuze van het leven (Hfdst 12)	
b. Het kiezen van een nieuw lichaam (Hfdst 13)	
c. Voorbereiding op de aankomst (Hfdst 14)	
5. Wedergeboorte (Hfdst 15)	
	Conclusie

Overeenkomsten met BDE's/NDE's

Eerder noemde ik al, dat Nabij-de-dood Ervaringen eigenlijk een bijzondere vorm zijn van Tussen Leven Ervaringen (LBL's), waar inmiddels door tal van publicaties en internet veel over bekend werd (o.a. het bekende boek “Eindeloos bewustzijn – een wetenschappelijke visie op de bijna-dood-ervaring” van Pim van Lommel na publicatie in *The Lancet* van de resultaten van het eerste uitgebreide prospectieve onderzoek in 10 ziekenhuizen onder geregistreerde omstandigheden en uitgebreide interviews er na vanuit Merkawah, de voorganger van Netwerk NDE). Bij die informatie, ook de observaties van medisch personeel, welke over de buitenlichamelijke en bijna-doodervaringen vertellen van mensen die zwaar gewond zijn na ongelukken. Deze mensen werden klinisch dood geacht voordat de medische wereld er in slaagde om ze terug te halen van de andere zijde.

Zielen hebben de capaciteit om het lichaam te verlaten en om terug te keren, met name in levensbedreigende situaties wanneer het lichaam stervende is. Mensen vertellen over het zweven boven hun lichaam, voornamelijk in ziekenhuizen, en zien de doktoren die handelingen toepassen om hen weer tot leven te brengen. Met de tijd vervagen deze herinneringen wanneer ze weer tot leven zijn gekomen.

In de eerdere fasen van regressiehypnose naar een vorig leven, waarbij cliënten beschrijvingen geven over hoe zij teruggaan voorbij hun eigen dood, spreken de verhalen van mensen die echt dood zijn geweest ten opzichte van diegenen die slechts voor een paar minuten dood waren, elkaar niet tegen. Het verschil tussen deze twee groepen mensen is alleen dat de cliënten onder diepe hypnose geen herinneringen hebben aan een tijdelijke dood. Overleden mensen in diepe trance kunnen ook beschrijven hoe het leven eruit ziet na een permanent fysieke dood.

Welke overeenkomsten zijn er, qua herinneringen van het leven na de dood, tussen mensen die een bijna-doodervaring hebben en mensen onder hypnose die de dood van hun vorig leven herbeleven?

Beiden zien zichzelf zweven rond hun eigen lichaam op een vreemde manier en proberen om vaste voorwerpen aan te raken maar deze dematerialiseren voor hen. Beide groepen zeggen dat ze gefrustreerd raken in hun pogingen om de levenden te bereiken, maar dat deze niet reageren. Beiden vertellen over een trekkend gevoel, weg van de plaats waar ze dood zijn gegaan en ervaren meer ontspanning en nieuwsgierigheid dan dat zij angst ervaren.

Al deze mensen vertellen over een euforisch gevoel van vrijheid, licht en onvoorwaardelijke liefde om hen heen. Sommige van mijn cliënten zien een prachtig wit verschijnsel helemaal om hen heen op het moment van sterven, terwijl anderen het licht verder weg zien in een gebied van een donkere ruimte, waar zij heen worden getrokken. Hier wordt vaak naar gerefereerd als het tunnel effect, wat al breed bekend bij het publiek.

Hfdst 1 – Dood en vertrek

Casus 1 – Na een kort leven in 1918 overleden tijdens een griepepidemie.

Casus 2 – Man van in de 60, die vertelt over sterven als Sally in een vorig leven door een pijl tijdens een aanval van Kiowa indianen op hun karavaan in 1866.

Hfdst 2 – Poort tot de zielenwereld

Casus 3 – Beschrijving van tocht door de tunnel

Casus 4 – Beschrijving het dichtstbijzijnde astrale veld om de Aarde, ook wel Kamaloka genoemd.

Casus 5 - Man met nog steeds problemen met loslaten na het passeren van de spirituele tunnel, die op 36-jarige leeftijd stierf aan een hartaanval in straten van Chicago in 1902, die het grote gezin van zijn vrouw van wie hij zielsveel hield met veel jonge kinderen zeer arm moest achterlaten.

Hfdst 3 – Thuiskomst

Ervaring van welkom en onvoorwaardelijke liefde, geen veroordelende hogere macht.

Casus 6 – Net door de spirituele poort gegaan en ontvangen door een hogere entiteit met nauwe banden met haar vanuit vorige levens, hoewel niet haar primaire gids. Vooral om welkom geheten te worden en liefdevol te zijn. Ziet enthousiast ook haar Oom Charlie terug, die ze zo gemist heeft, maar die weer verder gaat naar zijn eigen zielengroep.

Casus 7 – Ziet vrienden en bekenden, en vooral Larry, haar recente Amerikaanse man en Jean een Franse matroos uit de 19^e eeuw en Gunther, zoon van een Duitse aristocraat in 18^e eeuw uit een vorig leven

Casus 8 – Na verlaten van het astrale veld, direct rondom de Aarde, is Rachel er, haar vriendin die er altijd bij haar sterven is.

Casus 9 – Heeft al groot aantal levens geleefd in duizenden jaren. Na de ± 8 voorgaande levens voor het huidige stopten anderen om hem te ontmoeten bij de zielenpoort. Hoeft ook niemand te zien. Heeft haast en weet de weg.

Hfdst 5 – Oriëntatie

Casus 11 – Redelijk gevorderde cliënt die menigmaal door dit revitaliserende proces is gegaan.

Casus 12 – Kort voorbeeld van oriëntatiefase, dat laat zien hoe graag hogere wezens een terugkerende ziel willen gerust stellen. Ziet in dat hij fouten heeft gemaakt. Komt in vertrouwde omgeving als kind. Praat met gids Amephus.

Casus 13 – Serie van mannelijke levens, laatste als openbare aanklager Ross Feldon in

Oklahoma in 80-er jaren 19^e eeuw, die op zijn 33ste wanhopig zelfmoord pleegde in een hotelkamer na de richting die zijn leven had genomen (raadgever Clodees)

Nadat begroeters bij thuiskomst zijn weggegaan door gaan naar de ruimte van genezing (ook wel kamers, ruimtekooien, ruimtelijke tussenstations genoemd). Dat 'genezingsstation' is een soort veldhospitaal voor beschadigde zielen die terugkomen van het aardse slagveld of na een heftig stervensproces dat zij doormaakten.

Hfdst 6 – Transitie

Casus 14 – Oordeelkundige 41-jarige grafisch ontwerper met volwassen ziel, die deze route al vele malen heeft afgelegd tijdens groot aantal levens

Casus 15 – Vrij snelle transitie van de jongere ziel van het centraal station naar haar eigen thuiscluster. Laat kenmerken van ontzag van deze ziel zien voor de aangeduide ruimte en achting voor degenen die het doorstuur systeem beheren en aansturen. Beetje zenuwachtig over wat ze als noodzaak ziet voor inschikkelijkheid.

Na de ervaringen bij de poort uiteindelijk aankomend in de hal van het centraal station als verdeelcentrum.

Hfdst 7 - Plaatsing

Na plaatsing komen de zielen thuis in hun eigen clustergroepen, primaire en secundaire en kleinere subgroepen. Daar wisselen zij ervaringen uit oa in de Binnen Cirkel met de andere leden van hun zielengroep, met hun gids(en) en ouderen en wijzen over de behaalde resultaten tijdens de aardse leerervaringen in de derde dimensie met ruimte en tijd, oa tijdens de levensschouw gericht op verwerking van karma via inzicht en vergeving door herbeleving van het aardse leven ook vanuit de ogen van anderen, geen veroordelende hogere macht.

Casus 16 – Spiritueel klaslokaal in klassieke Griekse tempel met bibliotheek en lerares Karla

Tijdens het tussenleven veel studie in studieklassen met leerkrachten. Tempel voor studie.

Hfdst 12 – Keuze van het leven

Na doorlopen van dit verwerkingsproces komt op een gegeven moment de vraag op of het tijd wordt voor verdere ontwikkeling door het ervaren van nieuwe leersituaties in een nieuw levensprogramma in andere rollen in andere omgevingen. Het doel van reïncarnatie is de oefening van vrije wil. Het voorbereiden daarop verloopt in twee fasen: eerst kiezen van de nieuwe levensomgeving (tijdspanne, cultuur, e.d.) en vervolgens de keuze van het nieuwe lichaam (zowel fysieke eigenschappen alsook bindingen met vorige levens).

Bij de keuze van het leven gaat het vooral om 3 dingen:

- Ben ik klaar voor een nieuw fysiek leven?
- Welke lessen wil ik leren in mijn ontwikkeling?
- Waar zal ik heen gaan en wie wil ik zijn om te werken aan mijn doelen?

Naar Newton's idee is er sprake van toenemende frequenties van reïncarneren. Tussenpozen van duizenden jaren in de Paleolithische nomadische culturen. Met de introductie van landbouw en het domesticeren van dieren in de Neolithische tijd frequentere incarnaties met tussenpozen tot wel 500 jaar. Met de komst van steden, handel en meer voedsel tussen 1.000 en 1.500 een nieuw leven na zo'n 2 eeuwen. Na 1.700 één leven per eeuw en bijv v.a. 1900 meer keren - honderden zelfs - per eeuw.

Casus 24 – Soms is een duwtje nodig om weer een keer terug te willen gaan. Niet reïncarneren laat het leren veel langer duren. Zonder directe ervaring op aarde mis je veel.

Casus 25 – Op zijn 22ste gestorven Russische immigrant door ongeluk bij de bouw van het spoor in New York in 1898. Deze ziel wil muziek studeren in New York. Wedergeboorte in 1937.

Beschrijving van kiezen van een nieuwe levens situatie in de Ring van Bestemming.

In de Ring van Bestemming maak je een keuze voor een nieuw leven. Dat is een soort bioscoop met schermen rondom voor het selecteren van een nieuwe levenssituatie/tijd. Via een zelf te bedienen paneel is het interactief mogelijk om zelf een rol te spelen in zo'n 3D situatie in ruimte en tijd door er als het ware tijdelijk in te stappen. Het is een ruimte van een bol van licht waar je binnen wordt gezogen. Terwijl gebeurtenissen, ras, cultuur en geografische locaties vaak als eerste komen in de selectieprocedure, zijn ze niet de meest belangrijke keuzes voor een nieuw leven van de ziel.

Hfdst 13 – Het kiezen van een nieuw lichaam

Naast al deze overwegingen, komt de incarnatie er op neer dat de ziel een zeer belangrijke keuze maakt voor een specifiek lichaam en voor wat kan worden geleerd bij het gebruik van het brein van een bepaald menselijk wezen. Het gaat in deze fase over de analyse waarom zielen hun lichaam kiezen om verschillende biologische en psychologische redenen.

Casus 26 – Lange, goedgevormde sportieve vrouw met pijn en dood gevoel in haar benen. Vorige levens als Leth, krachtige Viking uit ± 800, “kind van de natuur”, krijger en Ashley uit 1871 New England, gebroken benen als kind door overreden te zijn na vallen uit kar. Kon niet lopen, studeerde en lerares.

Casus 27 – Steven, Texaans zakenman kledingbedrijf, gestrest heerszuchtig en problemen met personeel, drankprobleem, gescheiden, moest klaar komen met zijn moeder Eone, die hem bij een kerk te vondeling had gelegd en eerder door hem als hogepriester Sumus was geëxecuteerd en bovenmatig strenge adoptief ouders Talu en Kalish en zijn schoonouders in een vroeger Duits leven. Jor als gids.

Hfdst 14 – Voorbereiden op de aankomst

Op de Plaats van Herkenning / de Herkenningsklas wordt de keuze gemaakt voor de rol, die men wil gaan spelen in het nieuwe leven. Dat gebeurt aan de hand van markeerpunten of herkenningstekens om een selectie te mogen maken uit een aantal verschillende voorgestelde personen en hun persoonlijke eigenschappen.

Casus 28 – Dialoog met cliënt over activiteit in de zielenwereld net voor zijn wedergeboorte in zijn huidige leven. Beschrijving van wat er gebeurt in zijn herkenningsklas m.h.o. op de mensen die een rol gaan spelen in zijn nieuwe leven en horen over bepaalde herkenningstekens (vlaggen, markeerpunten op het pad van het leven). Hij was aanvankelijk bevriend met Clair, beiden uit Iowa, maar zijn vrouw werd Melinda uit California.

Hfdst 15 - Wedergeboorte

Casus 29 – Vrouw, die een bijzondere beschrijving geeft van de tijd in de baarmoeder en de geboorte met Pomar als gids.

Ook dan wordt ons aanvullende tijd gegeven voor aanpassing, terwijl we in de baarmoeder zitten. Ondanks dat we deze tijd in onze moeder hebben, betekent dat niet dat we volledig zijn voorbereid op het nieuwe van geboorte, blindmakend ziekenhuislicht, plotseling te moeten ademen en fysiek te worden behandeld voor de eerste keer.

Op een bepaald punt voor de geboorte, zal de ziel het ontvankelijke, ontwikkelende brein van de baby voorzichtig aanraken en er steeds vollediger mee samengaan. Wanneer een ziel beslist om samen te gaan met een baby, heeft het kind klaarblijkelijk geen vrije wil om die ziel te accepteren of af te wijzen. Op het moment van eerste intreden begint de chronologische tijd voor de ziel. Afhankelijk van de neigingen van de betrokken ziel, zijn de connecties vroeger of later tijdens moeders zwangerschap. Newton noemt zelfs cases waarbij de ziel zijn samengaan op het laatste moment tijdens de bevalling had gepland, maar dit is ongebruikelijk. Zijn bevindingen geven aan dat die zielen die vroeg samengaan met een baby in die tijd ook nog veel tijd reizen buiten de baarmoeder van de moeder.

Wanneer eenmaal de geboorte plaats heeft gevonden, is de eenheid van vlees en ziel volledig. De onsterfelijke ziel wordt dan de waarnemingszetel voor het ontwikkelende menselijke ego. De ziel brengt een spirituele kracht mee met de erfenis van een oneindig bewustzijn. Zielen gaan en komen wanneer ze willen als het lichaam slaapt, in diepe meditatie of onder narcose is. De afwezigheid van de ziel is veel langer in gevallen van ernstige hersenbeschadigingen en coma's. Daarna volgt in casus 29 nog een bijzonder beschrijving van voor en tijdens de geboorte.

Tussenliggende hoofdstukken met aanvullende informatie

Hfdst 4 – Ontheemde zielen

Casus 10 – Direct terug naar de aarde na periode van afscheiding om fouten te herstellen door een goed gereïncarneerd leven te leiden en vertelt ook over anderen.

Hfdst 8 – Onze gidsen

Casus 17 – Ervaren ziel die het systeem van gidsen bediscussieert.

Casus 18 – Nog incarnerende gids Owa van een toegewijde leerkracht, die eerder in 50 v.Chr. bij cliënt was, dat als jong meisje wees was geworden door Romeinen, serveerster als slaaf,

verkracht, mishandeld. Owa kwam als oude man in Judees dorp dat door Romeinen was ingenomen. Owa kwam ook een keer als broer. Nu verscheen Owa als haar zoon Brandon.
Casus 19 – 2 Samenwerkende gidsen van een vriend: juniorgids als vriendelijke verzorgende Indiaanse medicijnvrouw Quan in simpele jurk van herten huid, lange haar naar achteren getrokken en zacht gezicht in levendig licht tijdens haar verschijningen. Giles is uitdagende mannelijke seniorgids, die minder vaak verschijnt en abrupt (als Ierse dwerg).

Ongeacht de methoden die we gebruiken, hebben we allemaal de capaciteit om gedachtengolven uit te zenden vanuit ons hoger bewustzijn. De gedachten van elk persoon vertegenwoordigen een mentale vingerafdruk voor onze gidsen om te markeren wie en waar we zijn. Gedurende onze levens, zeker in perioden van veel stress, voelen veel mensen de aanwezigheid van iemand die ze in de gaten houdt. We kunnen misschien deze kracht niet omschrijven, maar hij is er wel.

Hfdst 9 – De beginnende ziel

Casus 20 – Heeft nog geen spirituele groeps-opdracht, vanwege nog te weinig levens. Shabez werd op 5 jr in eerste leven gedood in 1260 in Noord Syrië tijdens Mongoolse invasie toen haar nederzetting werd bezet met afslachten van de inwoners. Ook broer Ahmed.

Casus 21 – Laatste vorige leven als NLse artiest Allum in Amsterdam, die jong stierf door longontsteking. IJdel ook qua kleding, zwierde in kroegen. Beschrijft zijn mede clustergroepsleden Norcross (piraten kapitein), Vilo (bar keeper), Dubri en Trinian (bisschop) met Shato als gids/circusdirecteur beheerder van de 'kegel'

Hfdst 10 – De gemiddelde ziel

Casus 22 – Nenthum, samenwerkend met Raoul en Senji. Eenzaam. Cro Magnon ± 30.000 v.Chr., tussen 3.000 en 500 v.Chr. aantal levens in M Oosten, in 12^e eeuw rebellerend tegen hogepriester bij Azteken, in de 14^e eeuw geschiedschrijver naar Azië reizend bij Tokugawa shoguns, cliënt in laatste leven als weduwe van Amerikaanse boer met kinderen. Idis als gids of leerkracht.

Hfdst 11 – De gevorderde ziel

Casus 23 – Thece met haar gids Kumara, Afrikaans leven ± 9.000 jr geleden als invloedrijke vrouw van vriendelijk stamhoofd. Spreekt o.a. ook over de rol van de ouderen en wijzen en de schepper.

Op een vraag waar de 'bron-schepper' ergens gelokaliseerd is in de zielenwereld wordt geantwoord, dat de bron de zielenwereld zelf is.

Wij leven in een 'niet-ruimte' die tijdloos is.... behalve in bepaalde gebieden... er zijn deuren die met elkaar in verbinding staan (wormgaten?).

Die openingen bestaan als drempel tussen de verschillende realiteiten. Zielen kunnen diverse kamers van verschillende realiteiten betreden via spirituele poorten.

Verandering hoeft niet volgtijdelijk te zijn, zoals in de aardse 3 dimensies, maar kan ook 'gelijktijdig' zijn (wanneer het al inbegrepen is, zoals uiteenvallend potentiaal of in een hologram).

Aimée kwam tijdens haar presentatie ook zelf met een casus

Die ging over een vrouw, die bij Aimée kwam naar aanleiding van haar trauma, dat zij veel pijn in haar rug had, niet meer in een bed kon of durfde te slapen en daarom op de bank sliep en bovendien altijd honger had, zelfs na gegeten te hebben. Zij had het angstige gevoel voortdurend achtervolgd te worden.

Omdat dit verhaal zo'n indringende beschrijving geeft van het hele proces, geef ik die casus hier integraal weer.

Cliënte, een vrouw van middelbare leeftijd komt bij mij voor leertherapie.

Ze ervaart al jarenlang een soort gat in haar rug, ongeveer twee vuisten groot, een rond gat.

De emotie die er bij hoort is angst en onveiligheid

De gedachte die er bij hoort is: Ik moet het beschermen.

Daarom slaapt zij al jaren op de bank. Dan kan zij het gat beschermen.

Het viel haar op dat een week voor de sessie, zij veel honger ervaart en een leegte. Dit kent zij niet.

Ook heeft zij al sinds die nacht. Ze heeft slecht geslapen.

Ze wil dat het gat in haar rug weer heel wordt. Daarvoor komt ze.

Als ik vraag om zich af te stemmen op het gat in haar rug, geeft zij aan dat het gat groot is en er een witte rand omheen zit. Het is wit van de hitte....

Ik laat haar teruggaan naar de eerste keer dat ze dit gat zo ervaart in de rug en de onveiligheid voelt.

Ze vertelt over Amsterdam, 18^e eeuw.... Ze zwerft op straat, is dakloos. Ze is een meisje, een tiener en ze heeft heel erge honger. Ze is radeloos en ervaart dat in haar buik. Ze weet niet wat ze moet doen..... ze ervaart dat ze voedsel moet stelen en ze wordt achtervolgd.

Ik vraag haar om een indruk te krijgen hoe ze daar terecht is gekomen.

Haar moeder is ziek geworden en gestorven. Ze is dan 10 jaar en het oudste kind. Ze heeft twee broertjes. Deze twee worden meegenomen en zij merkt op dat ze te oud is, niemand wil haar hebben... ze voelt zich leeg, het leven is heel leeg geworden na het overlijden van haar moeder. De leegte voelt ze in haar maag en buik.

Ze besluit op zichzelf te blijven. Haar besluit is gestoeld op de gedachte "Dat het toch geen zin heeft."

Ze komt in een tehuis. Hier ziet ze in de sessie dat de jongere kinderen worden geadopteerd (zie wat ze eerder aangaf) en de oudere kinderen zijn niet leuk: ze zijn gemeen en pesten. Ze sluit zich volledig af. Immers: Het heeft toch geen zin.

Ze doet haar werk in het tehuis: wassen, schrobben, heel veel schoonmaken. Ze doet dit alles in een soort robot energie. In het tehuis is ze een nummer. Geen eigen identiteit: niet gezien en gehoord worden. Als ze 15 is wordt ze weggestuurd. Ze is te oud voor het weeshuis en moet daarom weg.

Ze is radeloos: waar moet ze heen? Ze vraagt bij winkels om een baantje, maar wordt telkens geweigerd. Ze noemen haar Weeshuistuin! Opnieuw de radeloosheid en een honger die steeds voelbaarder wordt. Voedsel stelen is gevaarlijk! Maar ze kan niet anders!.....

Ze beleefd opnieuw dat ze achterna wordt gezeten... door een agent.... Er is brand ergens....

Een grote brand en mensen rennen en gillen... er is paniek..... ze rent richting het vuur en de gracht.... Ze wordt nog steeds achterna gezeten.... Mensen springen in de gracht of proberen op een andere manier te vluchten.... En zij rent tegen de stroom in.... Ze is nog steeds radeloos..... maar de stroom vluchtende mensen is groot en ze wordt onder de voet gelopen en doodgetrapt.

Ik vraag haar waar ze als eerste wordt geraakt in haar lichaam. Ze vertelt dat haar rug wordt verbrijzeld precies op de plek van het gat. Daarna krijgt ze trappen op haar hoofd en verliest haar bewustzijn.

Ik vraag haar naar haar laatste gedachte voordat ze sterft: Gelukkig is dit voorbij

Ik vraag haar naar haar laatste gevoel voordat ze sterft: Ik wil hier weg, weg, weg

Ik geef haar de instructie om door het sterven heen te gaan. Als ze dat heeft gedaan vraag ik haar wat ze achterlaat bij haar lichaam. Dat is de honger en de dualiteit van daar niet willen leven en toch moeten overleven.

Ik vraag haar waar ze naar toe gaat als ze los is gekomen van haar lichaam.

Ze beschrijft een omgeving die warm, liefdevol en veilig is. Ze heeft er geen beelden bij, het is louter gevoel. Ik vraag haar wat ze daar doet in die ruimte. Ze zegt: ik ben aan het herstellen. Ik vraag haar of ze daar alleen is of dat er anderen zijn. Ze zegt dat er wel wezens zijn die het herstel ondersteunen. Na een aantal minuten vraag ik haar om te gaan naar het Plateau van Overzicht om terug te kijken op dat leven van toen.

Ze weet precies wat ik bedoel en begint te vertellen.

Alles in het leven is heel vanzelfsprekend als moeder nog leeft. Vader was er wel, maar veel weg..... hij werkte op zee en als hij thuis was, was hij sterk op zijn vrouw gericht.....

Ik vraag haar te kijken naar wat vader heeft gedaan na de dood van moeder, want zij had hem niet meer gezien in al die jaren daarna.

Ze ziet nu dat na de informatie over de dood van zijn vrouw, hij niet te horen kreeg waar zijn kinderen verbleven. Hij heeft ook niet naar ze gezocht en is vertrokken.

Ze ziet nu heel duidelijk vanaf het plateau dat zij na de dood van haar moeder uit verbinding is gegaan, met iedereen en alles en met zichzelf. Er komt lijden en overleven en onveiligheid voor

terug. Ook ziet ze nu in dat ze daardoor ook geen baantje kreeg en daardoor op straat bleef leven.

Ik vraag haar wat de levenslessen waren in dat leven. Dat is omgaan met lichamelijke pijn, lijden en kou en om daarin aanwezig te blijven in zichzelf en te blijven! ..... ze ziet nu in dat ze dat niet deed.

Ik vraag haar te kijken naar wat er zou zijn gebeurd als ze in verbinding met zichzelf was gebleven. Ze ziet in dat ze dan sympathie had gekregen van haar omgeving en daarin was opgenomen. Een ander leven had gekregen.....

Dit zijn mooie inzichten en we zouden verder kunnen gaan met helen en de koppeling maken naar het huidig leven... immers.... Wat werkt er nog door vanuit dit leven?

Maar mijn intuïtie zegt me, dat we naar het leven voorafgaand aan dat leven moeten kijken. Ik geef de instructie dat leven op te zoeken vanaf het plateau van overzicht.

Ze is een oude vrouw: met een kritische blik en streng in dat leven. Haar kritische blik zegt dat zachte heelmeesters stinkende wonden maken. Haar strengheid wil dat ze het beste uit haar leven haalt, maar ook uit dat van haar zoons en echtgenoot. Als moeder en als vrouw heeft ze overwicht. Ze voelt dat in haar lichaam.

Ze ziet nu dat haar 4 zoons verbitterd zijn en onderling strijden, verdeeld zijn.

“Goh, wat ben ik daar rigide! Mijn waarheid is Dé waarheid en dat leg ik iedereen op! Roept ze!

“Ze hebben helemaal geen ruimte gekregen, ook niet om fouten te maken en lessen te leren”. Ik was dat allemaal aan het voorkomen!

Ik vraag haar de verbanden te zien tussen de levens:

Ik ben streng gestorven..... was en werd heel streng voor mijzelf..... Ik heb mijzelf daarna heel streng aangepakt..... en ze heeft na dat leven besloten om te gaan ervaren hoe het in een leven is als je geen keuze hebt.

Ik vraag door naar de ervaring en of ze daar meer over kan vertellen.

Opnieuw voelt ze de plek in haar rug. “Mijn vertrouwen is geschonden en het is oorlog. Het was iemand die ik vertrouwde” (ze huilt). Ik heb daar een sterke vertrouwensband mee. Dat voelt zij in haar hele lichaam. Het is haar vader in dat leven en hij is gek op haar en sterk op haar gericht. Ze is 7 of 8 jaar oud. Ze ziet geen moeder (alweer niet).

Ik vraag haar om door de situatie heen te gaan en me te vertellen wat er gebeurt.

We worden gescheiden van elkaar, er is geweld. Het blijkt in de WOI plaats te vinden. Het is Nederland op het platteland, dichtbij de bossen. Er is chaos en paniek en geweld.

Het gebeurt plotseling en opnieuw is er een schril contrast. Daarvoor is het leven nog helemaal goed samen met haar vader. Het is liefdevol samen.

Ze begrijpt niet wat er gebeurt, het gaat te snel en ze is nog te jong om dat te begrijpen.

Dan ziet zij zichzelf op de grond liggen, ze is gewond. Vader is in paniek en hij wordt meegenomen. Ze sterft daar ter plekke aan een schotwond in haar rug... in pijn. De pijn van het gescheiden worden. Ze werd beschoten toen ze zich los wilde maken en terug wilde rennen naar haar vader. Ze huilt diep.

Ze sterft daar in paniek en met de gedachte: Ga niet weg!

Ze probeert zich los te maken van haar vader na haar dood. Dit gaat lastig. Eigenlijk wil ze niet beseffen gestorven te zijn.

Ik vraag haar waar ze naar toe gaat na haar sterven. Ze vertelt dat ze dan bij haar zielengroep komt.

Haar zielengroep bejegent haar heel warm en begripvol, wat helend is. De groep geeft haar aan dat dat het gene is wat ze wilde ervaren: vanuit eenheid een band smeden en dan afscheid nemen om hele intense pijn samen te delen. Dat maakt de onderlinge band nog sterker.

Ik vraag haar of haar vader van toen ook in haar huidig leven aanwezig is.

Ze ziet dat dat nu haar broer is (met wie ze een zeer hechte en intense band heeft!). Er komt diepe emotie vrij en ze laat veel spanning los. Haar lichaam schokt een tijdje. Ik laat het gebeuren, moedig aan om los te laten.

Ik vraag haar te kijken wat er daar met vader is gebeurd na haar dood.

Ze ziet dat hij gestorven is aan ondervoeding en uitputting.

Op het plateau van overzicht laat ik de vader van toen herenigen met de dochter van toen. De

vorige persoonlijkheden dus. Er komt een diepe rust en ontspanning en liefde vrij. Het meisje is weer bij haar vader.

We renoveren de plek in haar rug. Daar zat de pijn van het gescheiden worden.

We gaan nog een stap verder in de sessie. Immers, mijn cliënte leeft nu! Dus wat zijn de na- en doorwerkingen van deze levens op het huidig leven?

Ze ziet opnieuw dat ze ook in dit leven niet in verbinding kan zijn (cliënte is bv alleenstaand) en ook de strengheid kent ze maar al te goed. Ze ziet nu wel in dat ze "het beste uit jezelf halen" gebruikt in haar huidig leven om te leren om in verbinding met zichzelf te blijven.

Ze ziet ook hoe ze al die aspecten van haar vorige levens ervaart in haar huidig leven:

Angst voor lichamelijk lijden en het gevoel van onveiligheid.

Een tijd is het stil in de sessie. Ik laat dat gebeuren. Wetende dat er heel veel gebeurt binnen in haar.

Na een poosje vraag ik wat er gebeurt. Zij vertelt enthousiast:

Het is de puzzel in mij die nu één geheel wordt!!!! Alles valt in elkaar... het is hiermee een volledige ervaring!!

Er is een diepe catharsis!

In haar lichaam voelt ze nu dat ze ronder wordt. Alsof ik in een zeepbel zit. Zo prettig! Het rolt alle kanten op en het geeft me bescherming!

Alles integreert nu..... dat geeft een veilig gevoel..... ik kan hiermee een veilige omgeving creëren! Ze is mogelijk nog enthousiaster dan net.

Ik vraag hoe ze zich in zichzelf voelt. Ik voel me rustig en vredig en in mijzelf, geeft ze aan. Ze straalt. Ik twijfel geen moment aan haar woorden.

Hoe is het met de plek in je rug, vraag ik.

Oh, die is een stuk heler, zegt ze, alsof ie aan het dichttrekken is!

Ik stel voor dat ze een gouden beschermlaag legt op de plek in haar rug en geef de post hypnotische suggestie mee dat de plek de komende tijd geheel zal herstellen en één wordt met het lichaam. Dat vanaf nu de plek veilig is, goed beschermd wordt en weer één geheel vormt met haar lichaam.

Ik reponeer haar terug naar het hier en nu, nadat ik de resultaten geankerd heb ik haar lichaam.

Tot slot kort samengevat

Het herbeleven en daarmee herinneren van ons leven en onze ervaringen tussen de levens in draagt bij aan de mogelijkheden om als mens beter in te staan zijn om:

- Met meer bewustzijn op Aarde te leven
- Onszelf beter te begrijpen
- Te accepteren, te aanvaarden en verantwoordelijkheid te nemen
- Levenslessen bewuster te herkennen en te aanvaarden
- Karma (versneld) in te lossen
- Bewuster keuzes te maken
- Rouw te verwerken
- Relaties te begrijpen
- Heimwee op te heffen
- Angst voor de dood op te heffen en
- Onszelf te healen op een diep niveau

Dergelijke resultaten van werken in het tussenbestaan op een diep zielsniveau worden mogelijk gemaakt door processen van:

- Diepe inzichten verwerven
- Healing
- Catharsis
- Integratie
- Transformatie en
- Activatie van ons multi-dimensionale bewustzijn